

tidligere varetoges af Kasse- og Regnskabsudvalget. Alt dette faar de gamle kongelige Borgmestre ikke noget med at gøre, det er kun de egentlige Magistratsforretninger, i det væsentlige de Forretninger, som nævnes i § 11, som vedbliver at være hos dem, indtil de til sin Tid gaar af.

Jeg skal slutte med disse faa Bemærkninger, idet jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Det er, som jeg nævnte før, blevet enstemmigt vedtaget indenfor Købstadforeningens Bestyrelse, hvor de forskellige politiske Anskuelser jo er repræsenterede, og jeg tror, at naar man nu endelig er naaet saa vidt, skulde der ikke gerne ske for mange Ændringer i det Lovforslag, som nu foreligger. Det er ogsaa nu gaaet saaledes, at der i over Halvdelen af Byerne er folkevalgte Borgmestre, der er vist 35 Byer, hvor dette er Tilfældet, men det er, som sagt, foregaaet paa en yderst forskellig Maade, og jeg mener, at det er en absolut Nødvendighed, at man nu faar en Lovordning af dette Forhold.

Jeg vil med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling. Maa jeg dertil føje, at Lovforslaget bør efter min Mening behandles hurtigt, det bør nemlig, som det ogsaa er foreslaaet, træde i Kraft den 1. April i Aar, idet man af Hensyn til Kommunerne maa ønske, at det sker paa et Tidspunkt, hvor Kommunernes Regnskabsaar begynder. Og jeg synes ogsaa, at man skylder at tage det Hensyn til de afgaaende Retsbetjente, som endnu sidder inde med Borgmesterembedet, at det ikke trækker længere ud. Der er sket saa mange Forandringer i den senere Tid, og Retsbetjentene har ment, at de skulde have fornøden Tid til at sætte sig ind i den nye Retsreform, og den mindste Tid, de kan have dertil, er det halve Aar, som levnes, naar Loven kommer til at træde i Kraft den 1. April. Saavel af Hensyn til Kommunerne som af Hensyn til de hidtil fungerende kongevalgte Borgmestre, som endnu sidder i deres Funktion som Borgmester, vil jeg altsaa meget anbefale, at det eventuelle Udvalgsarbejde fremmes meget hurtigt, saaledes at de Valg, Loven foreskriver, kan foretages i Marts Maaned og hele Ordningen træde i Kraft den 1. April.

Harald Jensen: Siden Landstinget sidst beskæftigede sig med denne Sag, er der sket dette, at Købstadforeningens Bestyrelse er blevet enig og i den Grad enig, at den enstemmigt har fremsat et Forslag til Lov og faaet det tiltraadt af Indenrigsministeren. Under disse Forhold vilde jeg

finde det urigtigt at lægge dette Lovforslag nogen Hindring i Vejen, og jeg vil derfor anbefale det til uforandret Vedtagelse. Der kan maaske være et og andet af mindre Betydning at ændre, men det forekommer mig, at der ogsaa kun bør foretages Ændringer af mindre Betydning. Jeg kunde ogsaa finde Anledning til at gøre en Del Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, som for forskellige Enkeltheds Vedkommende ikke tiltaler mig, men jeg skal afholde mig derfra af Hensyn til, at man ved at gøre Bemærkninger og ved i det hele taget at kritisere Lovforslaget uvilkaarlig vil komme til at lægge det Hindringer i Vejen. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Poul Christensen: Det siger sig selv, at det Parti, jeg tilhører, anbefaler dette Lovforslag paa det bedste, og jeg vil gerne understrege vor Glæde over den Modtagelse, det har faaet fra alle Sider her i Salen. Det er fremhævet af flere af Ordførerne, at Lovforslaget har haft en lang og trang Vej, og det er jo ganske rigtigt. Allerede for en Menneskealder siden blev der fremsat Forslag i denne Retning, selv har jeg været med til gentagne Gange at bringe Sagen frem, men den har stadig stødt paa Modstand navnlig fra konservativ Side, maaske ogsaa fra Venstres Side i Folketinget. Jeg er ikke ganske vis paa det, men jeg tror, at i 1905—06 udtalte den daværende Indenrigsminister, at Retsreformen først burde gennemføres. Naar jeg for mit Vedkommende gentagne Gange har været med til at bringe Sagen frem, er det, fordi jeg har følt, at der i saa Henseende var en levende Trang omkring i Byerne, og denne Opfattelse er blevet bekræftet derved, at der nu allerede er folkevalgte Borgmestre i over Halvdelen af Landets Byer. Saa snart der kom en Indenrigsminister, som med den Myndighed, han havde dertil, tillod dem at vælge deres Borgmester selv, varede det ikke længe, inden der, som det oplyses i Lovforslagets Anmærkninger, blev 35 Byer med folkevalgte Borgmestre. Jeg kunde i sin Tid aldrig forstaa, at man vilde forbeholde Byerne denne Ret, som selv den mindste Landkommune i Danmark havde, og der viste sig ogsaa øjensynlige Ulemper ved den bestaaende Ordning. Da jeg første Gang var med til at indbringe et Lovforslag om dette Emne, var der i en sjællandsk By i Borgmesterens Forfald blevet konstitueret